

det, i indeværende Aar eller til næste Aar; Pengene skulle ud af Statskassen. Det vilde efter min Mening være den sletteste Finanspolitik at udskyde saadanne Beløb, som man dog skal tilvejebringe, og som skulle betales. Sagen er den, at der oven i Købet er en Indtægt for Statskassen derigennem, at Banegaarden bliver færdig. Da Københavns Kommune skal betale os 15 Mill. Kr. med 1 Mill. Kr. om Aaret, saa snart den bliver færdig, vilde det være en højst uheldig finansiel Ordning, om vi ikke fremskyndede dette Arbejde i størst mulig Grad. Men hvorledes kan det ærede Medlem mene, at Puddelen er saa barberet, naar han samtidig klager over, at vi ikke have vist tilstrækkelig Spar-sommelighed; for Ordet skal jo forstaaes saaledes, at der er taget bort fra Finansloven alt, hvad der kunde tages bort; saaledes blev dette Ord forstaaet, da det i sin Tid af et Medlem af Oppositionen blev sagt om et Finanslovsforslag, som blev tilbudt en Højreregering paa en Tid, hvor der var Konflikt mellem Folketinget og Højreregeringen. Hvorledes kan det ærede Medlem nu klage over, at vi have opført Bevillinger paa Finansloven, som ikke vare der tidligere, Bevillinger af produktiv Art, naar det ærede Medlem samtidig siger, at denne Finanslov er saa barberet, som han siger, at den er? Jeg tror tværtimod, at Finanslovsforslaget er saa godt bragt i Stand, som det var muligt. At der er Underskud, ligger i de svage Indtægter og deri, at Bevillingerne i Virkeligheden vare foregrebne, vi vare nødte til at gaa med til de Udgifter, som nu staa paa Finansloven.

Det ærede Medlem sagde om denne Regering, at den var et uægte Barn af Parlamentarismen, og dermed mente han, at den ikke var kommen til Veje fra et Flertal i Folketinget, at den ikke havde det tilstrækkelige Antal Fædre. Det er nok muligt, at dens Fødsel er dunkel, men nu kan det jo ikke nægtes, at den er en god, legitim parlamentarisk Regering, for nu har jo Folketinget ved gentagne Afstemninger og ikke mindst ved Afstemningen over Finanslovsforslaget givet Regeringen det nødvendige Flertal. Der har jo aldrig nogen Sinde fra Folketingets Side været Tale om at give denne Regering et Mistillidsvotum, et Mistillidsvotum, som denne Regering slet ikke kunde have siddet overhørig. Følgen var bleven, at den enten var vegen eller havde opløst Folketinget og søgt at skaffe sig et parlamentarisk Flertal. Men dertil har der ingen

Grund været i de Maaneder, vi have siddet, Folketinget har tværtimod Gang efter Gang med sit Flertal givet denne Regering den parlamentariske Legitimation, og saa vidt jeg forstaaer, agter det høje Landsting at gøre det samme, idet det nu vil stemme for det her foreliggende Finanslovsforslag. Derved faa vi ogsaa i Landstinget en Bekræftelse, som vi strengt taget ikke behøve, for det er jo endelig Folketinget, som afgør det parlamentariske Princip. Men det kan naturligvis kun være denne Regering kært, at ogsaa Landstinget paa denne Maade slutter sig om den og erklærer den for den rette Regering her til Lands.

Jeg kan ikke komme bort derfra, at naar det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) sagde, at han under visse Omstændigheder vilde stemme imod Finanslovsforslaget, saa burde han gøre det, hvis det ærede Medlem mener den Opposition, som laa i hans Ord. Det er umuligt paa een Gang at blæse og have Mel i Munden, og det er øjensynligt det, det ærede Medlem vil. Han vil overfor denne Regering den størst mulige Opposition, han vil lægge klart for Dagen, at denne Regering efter hans Mening paa ethvert Punkt tager fejl og er skadelig for Landet. Men saa maa man gaa til de Midler, der nu en Gang ere for Rigsdagen til at fjerne en Regering: at bringe den i Mindretal. Det ved jeg ikke, at Folketinget har gjort, og det har heller ikke det høje Landsting i Sinde. Derfor sidder denne Regering overordentlig godt i Øjeblikket; noget andet er, at den ønsker at forny sit parlamentariske Grundlag.

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen) sagde om visse Bevillinger paa Finansloven, at det var ingen Sag at gøre vel med andres Penge, og det var med Statens Penge, man her gjorde vel. Dertil er at sige, at overhovedet er der ikke andet end „andres Penge“ paa Finansloven. Hvad der findes i Statskassen, det er Befolkningens Penge. Spørgsmaalet er: hvorledes ønsker Befolkningen disse Penge anvendte, og at den har ønsket, at visse Penge, som det ærede Medlem talte om, de Millioner, der ere gaaede til Husmandsbrug, altsaa deres egne Penge, skulde anvendes paa denne Maade, derom kan der ikke tvistes.

For Resten er det mærkværdigt at høre det ærede Medlem tale, som han gjorde, for saa vidt som hans Meningsfæller i Folketinget i Virkeligheden slutte sig til disse Forslag. Der har ikke været